

Fundació Joan Miró

 Barcelona

Obra Social "la Caixa"

Premi Joan Miró 2015

Cinquena edició

Ignasi Aballí

Dossier de Premsa

Premi Joan Miró 2015

Cinquena edició

Índex

1. Nota de premsa.....	3
2. Declaració del Jurat Premi del Joan Miró 2015.....	5
3. Biografia de l'artista premiat.....	6
4. Selecció d'imatges d'obra d'Ignasi Aballí.....	8
5. Artistes guardonats en edicions anteriors.....	18

Premi Joan Miró 2015**Cinquena edició****1. Nota de premsa****Ignasi Aballí, Premi Joan Miró 2015**

L'artista és el guanyador de la cinquena edició del premi que organitzen la Fundació Joan Miró i l'Obra Social "la Caixa", una de les distincions d'art contemporani més prestigioses i ben dotades del món.

L'Obra Social "la Caixa" es fa càrrec de la dotació de 70.000 euros del premi i de la producció de l'exposició monogràfica que Ignasi Aballí protagonitzarà l'any 2016. La mostra es podrà visitar a la Fundació Joan Miró i posteriorment itinerarà.

Elisa Durán, directora general adjunta de la Fundació Bancària "la Caixa", i Rosa Maria Malet, directora de la Fundació Joan Miró, han donat a conèixer l'artista guardonat amb el premi Joan Miró 2015. Enguany se celebra la cinquena edició del premi, que es proclama cada dos anys i que en edicions anteriors ha distingit els artistes Olafur Eliasson, Pipilotti Rist, Mona Hatoum i Roni Horn.

El jurat del Premi Joan Miró 2015 està format per Alfred Pacquement, exdirector del Musée national d'art moderne-Centre Georges Pompidou (París); Vicent Todolí, director artístic del Centre d'Art HangarBicocca (Milà); Poul Erik Tøjner, director del Louisiana Museum of Modern Art (Humlebæk, Dinamarca); Rosa Maria Malet, directora de la Fundació Joan Miró (Barcelona); i Nimfa Bisbe, directora de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa". Els membres del jurat, tots ells professionals de reconegut prestigi en el camp de l'art contemporani, seleccionen el guanyador tot valorant-ne la innovació i la llibertat creativa, valors que també van caracteritzar l'obra de Joan Miró.

En la seva declaració, el jurat del Premi Joan Miró 2015 destaca d'Ignasi Aballí «la seva reflexió constant sobre els límits de la pintura i la representació, la seva acurada atenció a les importants implicacions dels canvis més petits en les estratègies de resignificació, com també el seu paper com a mentor per als artistes més joves».

Ignasi Aballí (Barcelona, 1958) va estudiar Belles Arts a la Universitat de Barcelona. La seva obra s'ha exposat a la Fundació Joan Miró, el MACBA, el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, el Museu de Serralves de Porto, l'Ikon Gallery de Birmingham, el Drawing Center de Nova York, el ZKM de Karlsruhe, la Biennal de Venècia de 2007 i a espais i galeries d'art de Mèxic, Bèlgica, Brasil o la Xina. Després d'uns inicis pictòrics, Aballí s'obre a altres actes i condicions de producció: l'efecte de la pols o el sol sobre els materials, la col·lecció d'informacions de diari o d'imatges reproduïdes fins a l'infinit. Les seves obres es refan amb els materials i també amb les condicions de percepció i d'interpretació que s'hi associen.

Amb el prestigi de la institució impulsora, la Fundació Joan Miró, i el suport econòmic de l'Obra Social "la Caixa" –que es fa càrrec de la dotació de 70.000 euros del premi i de la producció de les exposicions–, el Premi Joan Miró s'ha convertit en pocs anys en un dels reconeixements artístics més importants del món. A més de rebre aquesta dotació econòmica, l'artista protagonitzarà al 2016 una exposició monogràfica a la Fundació Joan Miró de Barcelona que posteriorment itinerarà. El premi es completa amb un guardó concebut pel reconegut dissenyador André Ricard. Per crear-lo, es va inspirar en l'esperit i la identitat de Joan Miró i de la Fundació. Amb ell vol reflectir la voluntat d'innovació i el dinamisme del premi i de l'artista que porta el seu nom.

Premi Joan Miró 2015**Cinquena edició****2. Declaració del Jurat del Premi Joan Miró 2015:**

“Després d’una deliberació animada i enriquidora, el jurat del Premi Joan Miró ha escollit per unanimitat l’artista català Ignasi Aballí (Barcelona, 1958) com a guanyador del premi en la seva cinquena edició.

Com en anteriors ocasions, cal que el destinatari del Premi Joan Miró hagi dut a terme una obra que reflecteixi alguns dels principis de l’obra i el llegat de Joan Miró. En el cas d’Ignasi Aballí, el jurat ha destacat el seu qüestionament incessant dels límits de la pintura i de la representació, la seva atenció meticulosa a les importants implicacions dels canvis més imperceptibles en les estratègies de resignificació, així com el seu paper com a mentor de joves artistes. La seva obra, desenvolupada en diversos mitjans al llarg d’una trajectòria de trenta anys, és coneguda per la seva poderosa subtileza, la seva persistent serialitat i la seva predilecció per la recuperació i la reactivació dels elements més invisibles i ignorats del nostre entorn. És per totes aquestes raons que Ignasi Aballí s’ha guanyat el respecte i l’admiració del món de l’art, tant local com internacional, i que aquest jurat considera que és mereixedor absolut del Premi Joan Miró.”

Membres del jurat del Premi Joan Miró 2015:

Nimfa Bisbe

Rosa Maria Malet

Alfred Pacquement

Vicent Todolí

Poul Erik Tøjner

Premi Joan Miró 2015**Cinquena edició****3. Biografia de l'artista premiat**

Ignasi Aballí al seu estudi de Barcelona

© Fundació Joan Miró, Barcelona

Foto: Pere Pratdesaba

Ignasi Aballí Sanmartí (Barcelona, 1958) va formar-se com a artista plàstic a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Molt prematurament, però, sent la necessitat de superar la seva formació acadèmica i aviat evoluciona cap a altres vies artístiques, que inclouen la instal·lació, el collage, la fotografia o el vídeo i que li permeten vehicular les seves inquietuds, cada cop més properes a la conceptualització.

En el marc de l'art conceptual, Ignasi Aballí ha desenvolupat una llarga trajectòria, que actualment és reconeguda en els grans centres internacionals d'art contemporani. Les seves obres s'han exposat, entre d'altres, a la

Fundació Joan Miró, el MACBA, el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, el Museu Serralves de Porto, l'Ikon Gallery de Birmingham, el Drawing Center de Nova York, el ZKM de Karlsruhe, la Biennal de Venècia de 2007 i a espais i galeries d'art de Barcelona, Madrid, Mèxic, Bèlgica, Brasil o la Xina.

La reflexió límit sobre l'acte creatiu i sobre el paper que ocupa l'artista en aquest procés l'han portat sovint a reivindicar la potència reveladora de la mirada tangencial, dels territoris secundaris, de les realitats imperceptibles o, directament, de les absències o les desaparicions que comencen amb la mateixa figura de l'autor. No en va Aballí ha explorat en profunditat les diverses maneres de crear sense intervenir, sense ser-hi, amb el pas del temps o l'atzar com a únics aliats. L'artista també ha investigat com crear al marge de la subjectivitat, a través de processos més asèptics vinculats a la ciència, la classificació o la rutina.

Dels petits gestos del dia a dia, de la quotidianitat més immediata i dels espais que envolten habitualment el seu procés creatiu, Ignasi Aballí n'extreu no només els temes sinó també els materials amb què compon les seves obres: la llum que entra per les finestres de l'estudi, la pols que s'acumula a la taula de treball, el Tipp-Ex amb què corregeix els seus errors, retalls del diari que llegeix cada dia. La relació entre text i imatge o, d'una forma més àmplia, entre diferents tipus de llenguatge també és un dels fils conductors de la seva investigació.

Algunes de les obres més significatives d'aquesta trajectòria són, per exemple, les sèries on utilitza la classificació com a estratègia per abordar la complexitat de la realitat. És el cas de *Llistats* (1998-2007) o *Calendari* (2004), que neixen de la rutina de retallar i ordenar diàriament la premsa durant quinze anys; la sèrie d'*Inventaris* com el de *Cels* (2011), un catàleg dels diferents matisos cromàtics del cel en forma de collage, i *Cartes de colors* (1995-1997), on ordena els colors segons criteris diversos, des de la descripció física fins a les connotacions culturals i ideològiques.

Destaquen també els treballs que parteixen de les circumstàncies que envolten el seu procés creatiu particular, ja siguin la llum solar com *Llum (tres balcons)* (1993), on explora la capacitat de crear sense interposar l'acció física de l'artista entre el suport i la llum; el polsim del seu estudi a *Vitrina (Pols – Gris)* (2010-2012), on utilitza aquest producte insignificant com a matèria creativa, o els pots de pintura oberts de *Malgastar* (2000), que en paraules de l'artista «es van assecar mentre pensava què fer-ne»: una intensa metàfora visual de la seva evolució artística. Un altre material d'ús quotidià, el Tipp-Ex, li serveix per explorar el revers de la creació com a procés de desaparició en obres com *Correccions* (2001) o, més recentment, *Mirror-mistake* [Mirall-error, 2011].

En paral·lel, Ignasi Aballí ha utilitzat també el vídeo en treballs com *Desapariciones* [Desaparicions, 2003], on fa la seva particular interpretació d'un guió de Georges Perec que no va arribar mai a realitzar-se, posant de nou el focus sobre allò que no hi és. La lectura entre línies, l'absència i els espais de silenci també estan representats a *0-24 h* (2006), *Film Proyección* [Film Projecció, 2012] o *This is not The End* [Aquest no és el Fi, 2012].

Ignasi Aballí ha estat professor de pintura a l'Escola Massana (1990-2007), una experiència clau per la seva producció artística. Entre els anys 2005 i 2008, Aballí va presidir l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya.

Més informació sobre Ignasi Aballí i la seva trajectòria a: www.ignasiaballi.net

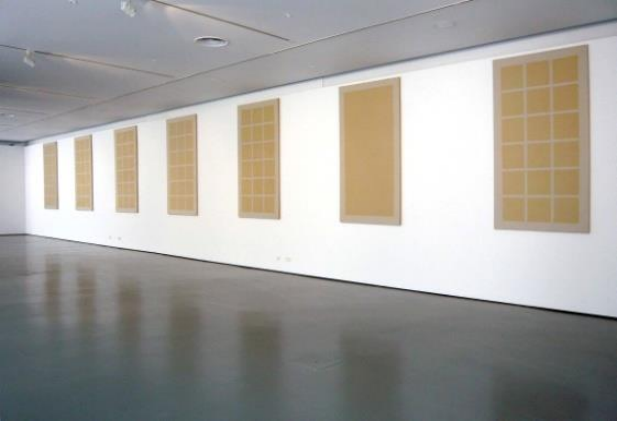

Ignasi Aballí treballant al seu estudi © Fundació Joan Miró, Barcelona. Foto: Pere Pratdesaba

Premi Joan Miró 2015

Cinquena edició

4. Selecció d'imatges d'obra d'Ignasi Aballí

<p><i>Llum (sis finestres)</i>, 1993</p> <p>Llum solar damunt cartró Sis peces de 240 x 125 cm cada una</p>	
<p><i>Bufades</i>, 1998</p> <p>Pols damunt paper Cinc peces de 130 x 100 cm cada una</p>	
<p><i>Bufades</i>, 2012</p> <p>Pols damunt paper 130 x 100 cm</p>	

Pell, 1995

Gel acrílic transparent i fusta
100 x 100 cm

Correcció, 2001 i **Gran error**, 1998

Corrector Tipp-Ex damunt mirall
i corrector Tipp-Ex damunt pintura
plàstica damunt paret
100 x 100 cm cada un

Finestres, 2006

Gel acrílic transparent damunt paret
Mides segons instal·lació

***Persones*, 2005**

Pols i rastres de sabates
damunt paret
Mides segons instal·lació

***Pols (10 anys a l'estudi)*, 2005**

Pols damunt tela
50 x 50 cm

***Carta de colors (Teoria) II*, 2009**

Acrílic i vinil damunt tela
Deu peces
de 50 x 50 cm cada una

Teoria, 2009

Ferro, vidre, fusta, pigments, pols i serigrafies
 Vuit peces de 200 x 100 x 180 cm i una de 200 x 200 x 200 cm

Vitrina (Pols/Gris), 2012

Vidre, fusta, pols i vinils
 200 x 200 x 200 cm

Vitrines CMYK, 2011

Metacrilat, acer inoxidable i impressions digitals
 Quatre peces de 180 x 60 x 180 cm

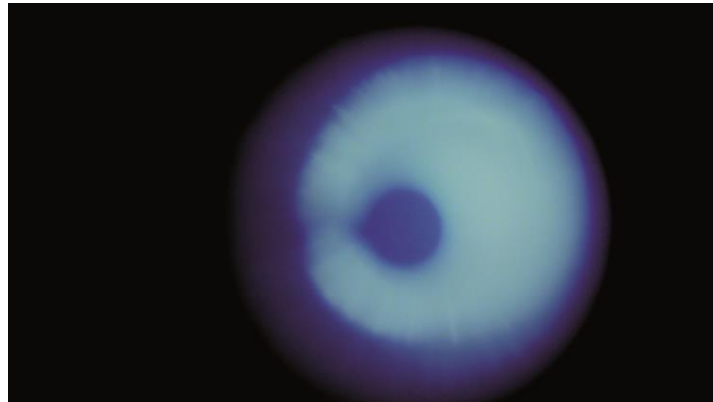

Film projecció

[Film projecció], 2012

Video-projecció

Loop de 90 min

Llistats, 1998-2014

Impressions digitals

damunt paper fotogràfic

Diverses peces

de 150 x 105 cm cada una

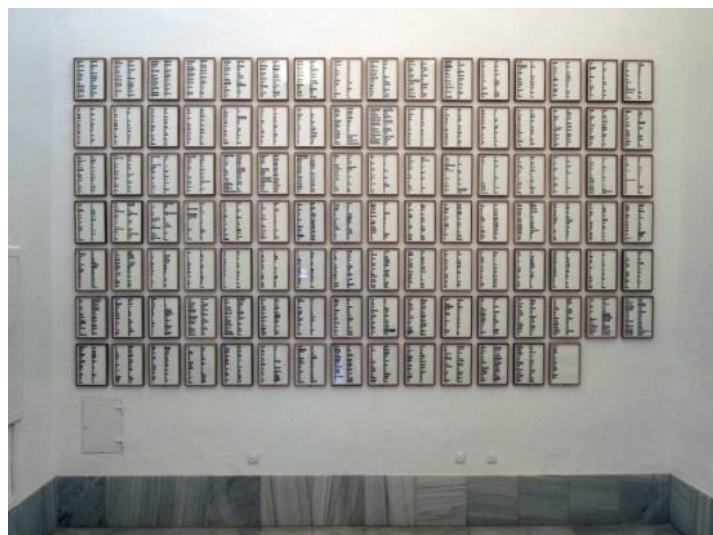

Mapamundi 2010, 2011

Collage damunt paper

110 peces

de 32 x 22 cm cada una

Premi Joan Miró 2015**Cinquena Edició****5. Artistes guardonats en edicions anteriors del Premi Joan Miró****2013. Roni Horn**

Roni Horn (Nova York, 1955) ha explorat el caràcter mutable de l'art a través de l'escultura, la fotografia, el dibuix i l'edició de llibres. La seva obra gira a l'entorn del diàleg entre les persones i la naturalesa, una relació vista com un mirall on l'ésser humà intenta reproduir la natura a imatge seva. Segons el jurat, Horn «commou amb una pràctica polifacètica que vincula aspectes de la naturalesa, el paisatge i la cultura popular amb mecanismes de percepció i comunicació». Enguany, la Fundació Joan Miró ha presentat la primera exposició monogràfica de l'artista a Barcelona, *Roni Horn. Dormia tot com si l'univers fos un error*, que pot visitar-se a CaixaForum Madrid fins a l'1 de març de 2015.

2011. Mona Hatoum

La palestino-britànica Mona Hatoum (Beirut, 1952) va ser guardonada «per la seva gran capacitat de connectar experiència personal amb valors universals», segons les paraules del jurat. Amb aquest premi, es va voler destacar el compromís de l'artista amb els valors humans propis de totes les cultures i societats, «comparable amb la visió que Miró tenia de la humanitat després d'haver viscut tres guerres devastadores». Les escultures, instal·lacions, performances i vídeos de Hatoum l'han convertida en un dels noms més destacats de l'art actual. *Projecció*, l'exposició que va presentar a la Fundació Joan Miró entre el juny i el setembre de 2012, es va tancar amb un important èxit de públic: més de 140.000 visitants. Hatoum, resident a Londres, va destinar els 70.000 euros del premi a fer possible que joves promeses de l'art puguin estudiar en escoles d'art britàniques.

2009. Pipilotti Rist

L'artista suïssa Pipilotti Rist (Grabs, Sankt Gallen, 1962) va rebre el premi l'any 2009. El jurat va acordar concedir-li el guardó per unanimitat, tot destacant que «al llarg dels darrers vint anys Rist no ha deixat mai de sorprendre'ns i provocar-nos amb les seves indagacions artístiques que ens endinsen en paisatges psíquics i estètics, alhora que penetren en la consciència personal i col·lectiva». Al seu torn, Rist va considerar un honor rebre un premi amb el nom de Miró, artista de qui va subratllar la influència que va exercir i continua exercint en el món de l'art. L'any 2010 Rist va presentar l'exposició *Partit amistós – sentiments electrònics* a la Fundació Joan Miró de Barcelona i al Centre Cultural Caixa Girona-Fontana d'Or, a Girona.

2007. Olafur Eliasson

El danès-islandès Olafur Eliasson (Copenhaguen, 1967) va ser el primer a rebre el Premi Joan Miró l'any 2007. El treball d'Eliasson, centrat en l'estudi de la percepció sensorial, les lleis de la física i els fenòmens naturals, va seduir el jurat per l'impacte i la bellesa de les seves instal·lacions que reflexionen sobre el món i sobre la societat actuals. Un any després de rebre el premi, Eliasson va portar a Barcelona i a Girona *La naturalesa de les coses*, la seva primera exposició a l'Estat espanyol. Es tractava, de fet, de dues mostres complementàries: un conjunt de sèries fotogràfiques i fotogravats, que es van poder veure al Centre Cultural Caixa Girona-Fontana d'Or, i una sèrie d'instal·lacions centrades en la percepció de la llum i el color, a la Fundació Joan Miró de Barcelona.

Selecció d'imatges d'obra disponibles per premsa:

<http://bit.ly/15Cfnpx>

Vídeo descarregable amb declaracions de l'artista:

<http://vimeo.com/fundaciojoanmiro>

Podeu seguir el Premi Joan Miró 2015 amb l'etiqueta:

#premi Joan Miró

Per a més informació:

Premsa Fundació Joan Miró
Elena Febrero / Amanda Bassa
+34 934 439 070 / 646 190 423
press@fundacionmiro-bcn.org
www.fundacionmiro-bcn.org

Comunicació Obra Social "la Caixa"
Josué García
+34 934 046 151 / 638 146 330
jgarcial@fundacionlacaixa.es
<http://premsa.lacaixa.es/obrasocial/>

Fundació Joan Miró

 Barcelona

Obra Social "la Caixa"

Parc de Montjuïc s/n
08038 Barcelona
T +34 934 439 470
www.fundacionmiro-bcn.org

www.fundacionmiro-bcn.org